

Názor stížnosti, že není zákonných ustanovení, dle nichž by změnou státoprávních poměrů mohla nastati změna ohledně nároku jejího za dobu minulou, je vyvrácen poukazem na § 4 zákona z 23. září 1919 čís. 530 sb. zák. a n.

Je proto stížnost bezdůvodnou a byla zamítnuta.

Č. 454.

Zabírání bytů: * Každý byt je samostatnou jednotkou a možnost záboru lze posuzovati jen z této vlastnosti bytu sama.

(Nález ze dne 14. června 1920 č. 4901.)

Věc: Jaroslav Kos v Košťanech proti okresní správě politické v Teplicích-Šanově o zabrání kuchyně.

Výrok: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: Obec Košťany zabrala stěžovateli z bytu o pokoji a kuchyni, který má najatý v domě čís. pop. 263 v Košťanech, kuchyň za tím účelem, aby ji pronajala Antonínu Waldhauserovi, a v náhradu za kuchyň přikázala mu jinou místnost, jež současně byla zabrána Jakubu Schrötterovi. Okresní správa politická v Teplicích rozhodnutím ze dne 27. dubna 1920 čís. 4877 zabrání potvrdila.

O stížnosti podané do tohoto rozhodnutí II. stolice uvážil nejvyšší správní soud toto:

Případy, ve kterých je přípustno zabrání bytů a místností, jsou taxativně vypočteny v § 8 zákona ze dne 30. října 1919 čís. 592 sb. z. a n. Z jednotlivých ustanovení této normy je patrné, že naproti právu obce na zabrání stojí jako jednotka nikoli d ů m, n ý b r ž b y t. Je proto podmínky záboru čerpati vždy z poměrů sporného bytu sama a postradatelnost a přespočetnost jednotlivých místností nelze tedy posuzovati dle toho, zdá se za ně možná j i n d e náhrada. Toliko podle ustanovení osmého odstavce cit. normy může obec, resp. společný bytový úřad bez zřetele na zásady právě vyslovené disponovati volně částmi bytů, ale podmínkou je, že jsou v p o d n á j m u a že obec, resp. společný bytový úřad opatří podnájemci v h o d n ý a d o s t a t e č n ý b y t n á h r a d n í.

V zápisu, který byl o jednání se účastněnými stranami sepsán dne 9. dubna 1920, je konstatováno, že stěžovatel je nájemcem kuchyně, o jejíž zábor jde. Jestliže naříkané rozhodnutí zabírá tuto kuchyň a v náhradu za ni přikazuje stěžovateli proti jeho vůli místnost jinou, vycházejíc z názoru, že volná dispozice obce, resp. společného bytového úřadu s byty a částmi bytů, jak je na mysli má § 8, odst. 8 zák. o zabrání bytů, je možná i při bytech a částech bytů, jež jsou užívány nájemcem, je dle výše uvedených úvah v odporu se zákonem a slušelo je dle § 7 zákona o správním soudě zrušiti, aniž bylo třeba obírat se dalšími námitkami stížnosti, vytykajícími vadnost provedeného řízení.